

הטבעת המכושפת

י. מרקל
מאגדות איטליה

הסיפור מתחיל מפרה שעברה באחו הפורח בכל הצבעים. הפרה נעמדה במרכז, הטילה גללי זבל והמשיכה בדרכה.

אדים עלו עדיין מגללי הזבל של הפרה כשבאחו הופיעו שלוש פיות.

"גללי זבל באחו הפורח הזה!" אמרה הפיה הראשונה "זה לא מתאים. את גללי הזבל המכוערים האלה אהפוך לנערה יפהפה." והיא הניפה את השרביט שלה ופתאום במקום הזבל המפיץ אדים וריח עמדה נערה יפה.

"כמה שהיא יפה" אמרה הפיה השנייה "אבל חסר לה עדיין קישוט כלשהו. כדי שתראה באמת יפהפה אכשף לה טבעת יקרה על אצבעה." והיא הניפה את השרביט שלה ועל ידה של הנערה

הופיעה טבעת יקרה נהדרת.

אך הפיה השלישית כעסה על החברות שלה. "זבל נשאר זבל!" אמרה "ולכן מי שיענוד את הטבעת על אצבע שלו לא יוכל להוציא מפיו אלא 'זבל, זבל!' וזה הכל." וגם היא הניפה את השרביט שלה ואחר כך הלכה אחרי החברות. הן השאירו באחו את הנערה היפה עם הטבעת היקרה שלה.

אך הנערה לא עמדה באחו זמן רב, כי כעבור כמה רגעים עבר שם בן המלך במרכבה שלו. הוא הביט על הנערה היפהפה, יצא מהמרכבה ושאל על שמה.

אבל מה ענתה הנערה הקסימה? "זבל, זבל!" לולא הייתה כל כך יפה, היה בן המלך משאיר אותה בוודאי באחו. אבל היא הייתה באמת יפה מדי ולכן הוא בן המלך שאל אותה האם היא מסכימה להיות לאשתו. ומה ענתה יפהפייה המקסימה? "זבל, זבל!"

מה הוא יכול היה להבין מהתשובה הזו? והוא העמיד פנים כאילו לא שמע כלום, אלא לקח את

ידה של הנערה והביא אותה במרכבה לטירה שלו. שם הציג אותה לפני אמא שלו ואמר שהוא רוצה להתחתן עם הנערה הזו.

אמא שלו שאלה את היפהפייה המקסימה איך קוראים לה. ומה שמעה בתשובה? "זבל, זבל!". בהתחלה היא חשבה שלא הבינה טוב ושאלה שנית. אך אז שמעה שוב "זבל, זבל!".

איזה מנהגים הם אלה? ומאין היא בכלל באה? כדי לשפוט טוב יותר שאלה אמא של בן המלך האם הנערה היא נסיכה ובאיזה ארץ מולך אבא שלה. ומה שמעה שוב? "זבל, זבל!".

"פה יפה, שם יפה!" הודיעה אמא לבנה "אבל היא לא מתאימה לנו, היא חסרת נימוסים."

אך בן המלך חשב אחרת. הוא העדיף בחורה יפה על בחורה נימוסית. "זו ולא אחרת!" החליט. ולכן היפהפייה המקסימה נשארה בטירה ונקבע גם יום נשף החתונה.

ביום הנישואין בן המלך הוביל את כלתו לכנסיה. הכומר שאל "האם תרצי לקחת את בן המלך הזה לבעל ולהיות קשורה אתו עד שהמוות יפריד

ביניכם?"

ומה היא ענתה? "זבל, זבל!"

את הכומר הזהירו כבר מראש שלא ישים לב לדבריה של הכלה. ולכן הוא נהג כאילו היא אמרה "כן" והכריז על הזוג כבעל ואישה. אחר כך השמש עבר עם טס וכל הנוכחים שמו עליו מטבעות. אבל לכלה החדשה לא היה דבר לשים על הטס. היא התביישה בפני הנוכחים שהשמש יעבור בלי שהיא תשים משהו. לכן היא הורידה את הטבעת היקרה מהאצבע וזרקה על הטס.

אבל הכומר ראה זאת וקרא אליו את השמש, הוציא את הטבעת היקרה מבין המטבעות ושם אותה על האצבע שלו. אחר כך עלה על הבמה כדי לשאת דרשה לזוג הצעיר. ומה הוא אמר שם? "זבל, זבל!", "זבל, זבל!", "זבל, זבל!", וכך הלאה.

הייתם צריכים לשמוע את הצחוק של האורחים! כל אורחי נשף החתונה יצאו בצחוק גדול מהכנסייה. ורק הכומר לא הבין מה קרה לו. כי הפיה השלישית, זו שכישפה את הטבעת, קבעה

השף היה משוכנע שהמשרתת רצתה לצחוק ממנו. הוא תפס אותה בתנוך אוזנה וסחב אותה למטבח. ושם שאל את הטבח "מה רצה הכומר לאכול?"

ומה ענה הטבח? "זבל, זבל!"
המשרתת שיחררה את עצמה ונזפה "הרי כך אמרתי!". השף כמעט והתעלף. הוא כבר לא ידע מה יוכל עוד לומר.

אז מה קרה? הטבח בא לשירותים אחרי הכומר, מצא את הטבעת על הכיור ושם אותה על האצבע. אבל האצבע שלו הייתה שמנה מדי לטבעת זו ולכן הוא ענד אותה על הזרת. אבל הזרת הייתה הפעם דקה מדי והטבעת היטלטלה עליה. וכשהטבח הכין את המנה העיקרית בשביל החתן הטבעת גלשה מהזרת, נפלה ישר לרוטב ונחתה בדיוק על הצלחת שהגישו לבן המלך. כשבן המלך אכל הוא נשך במשהו קשה, ראה שזו הטבעת של הכלה שלו ושם אותה בכיס.
רק מאוחר בלילה כשהתפשט נזכר בטבעת. הוא רצה להפתיע את אשתו החדשה ולהראות שמצא

גם שמי שעונד את הטבעת לא יבין שהוא רק אומר "זבל". לכן הכומר לא ידע מה הוא אומר. הוא רק הלך אחרי האורחים שהתחילו כבר להתיישב לסעודת חתונה בטירה.

בזמן הסעודה המשרתות עברו בין האורחים ושאלו את האדונים והגברות מה ברצונם לאכול. ומה ביקש הכומר כשהמשרתת שאלה מה רצונו? "זבל, זבל!"

המשרתת רצה למטבח ושאלה "האם יש לנו גם זבל בתפריט?"
"מה עלה בראשך?" קרא השף שהכין את הארוחה.

"מה אוכל לעשות כשכבודו מזמין זבל?"
"איזה שטויות!" אמר השף הראשי והלך בעצמו לאולם כדי לשאול בעצמו את הכומר מה הוא רוצה. ומה שמע ממנו?"
"מנת סטייק צלוי היטב!"

מה קרה? בינתיים הכומר יצא לשירותים, הוריד את הטבעת היקרה כדי לרחוץ ידיים, יצא משם ושכח את הטבעת על הכיור.

את התכשיט היקר שלה ולכן ענד אותה על הזרת
שלו.

ומה שמעה כלתו כששאלה אותו האם הוא אוהב
אותה באמת? "זבל, זבל!"

אלא שהנערה הייתה כנראה לא רק יפה אבל גם
נבונה מאוד. כי היא נהגה כאילו בן המלך ענה לה
"אני אוהב אותך יותר מכל דבר בעולם!" אבל
כשהוא רק נרדם הורידה את הטבעת מהאצבע
שלו וזרקה אותה דרך החלון.

אני מניח שהטבעת נפלה לתעלה עמוקה
שמסביב לטירה ונשארה שם בתוך הבוץ על
הקרקעית. כי אילו מישהו היה מוצא אותה ועונד
על אצבע שלו, היינו כבר שומעים על כך.

אבל אולי שמעתם על מישהו שבמקום לתת
תשובות בלשון נקיה אומר רק "זבל, זבל!"?